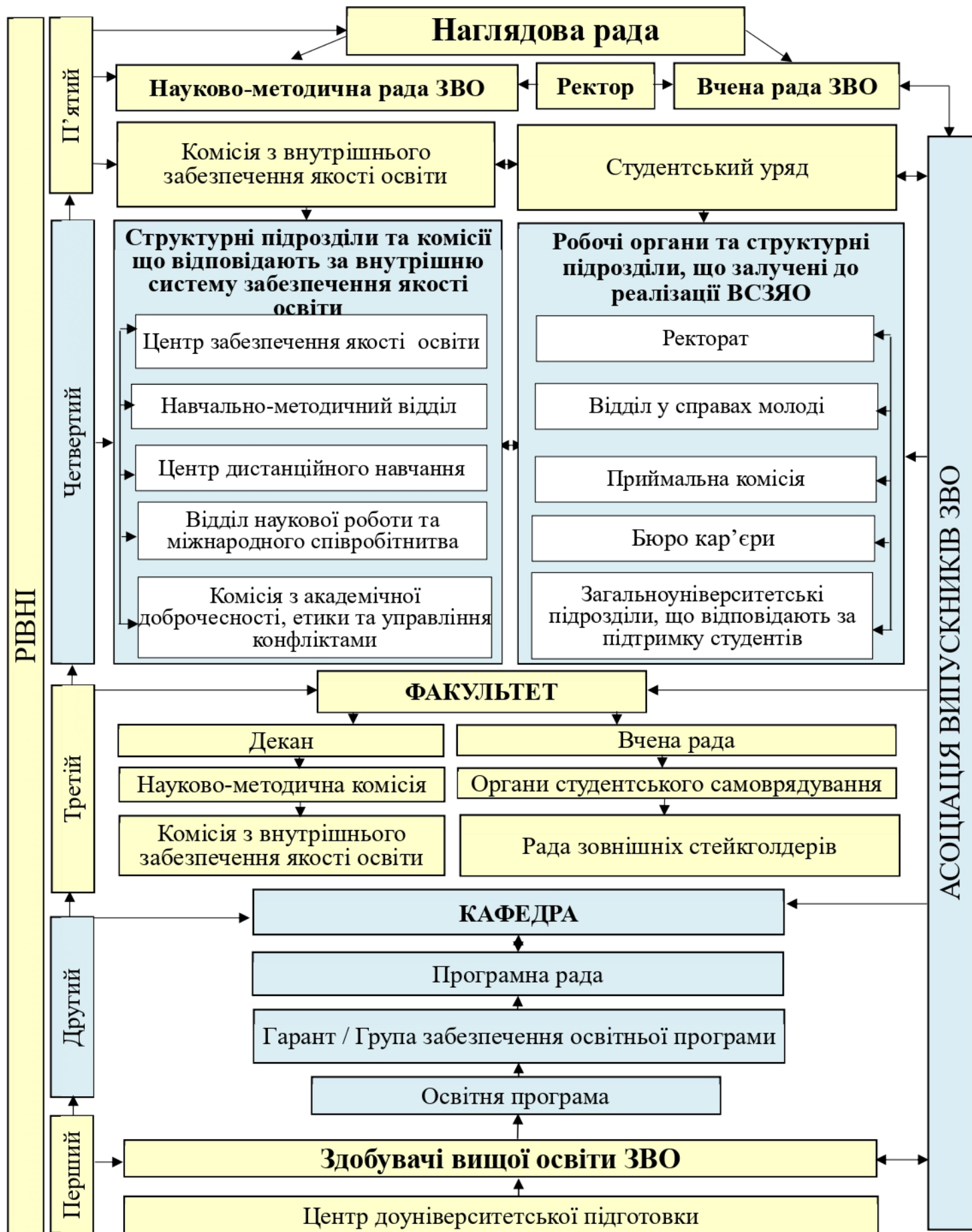

Інституційна модель внутрішньої системи якості освіти являє собою сукупність структурних підрозділів, що забезпечують якість освітньої діяльності та якість вищої освіти ЗВО за допомогою реалізації покладених на них функцій.

Мета функціонування інституційної структури – створення та реалізація умов для якісної підготовки висококваліфікованих фахівців відповідного рівня та спеціальності, конкурентоспроможних на ринку праці, компетентних, відповідальних, які вільно володіють своєю професією, орієнтуються в суміжних сферах діяльності, здатних до ефективної професійної діяльності на рівні світових стандартів, готових до постійного професійного зростання, соціальної та професійної мобільності. Діяльність інституційної структури внутрішньої системи забезпечення якості передбачає п'ять рівнів реалізації в контексті наступних основних функцій: аналітико-прогностичної, планування, регулятивно-консультативної, контрольної-діагностичної тощо.

П'ятий рівень – рівень прийняття загально університетських рішень: Наглядова Рада, Ректор, Вчена рада - функції визначаються Законом України «Про вищу освіту» та Статутом.

Четвертий рівень – рівень розроблення, експертизи, апробації, моніторингу академічної політики, загально-університетських рішень, документів, процедур, проектів: загально-університетські структурні підрозділи, дорадчі та консультативні органи, органи студентського самоврядування, об'єднані (регіональні) ради роботодавців - функції та повноваження визначаються Статутом та затвердженими в установленому порядку положеннями.

Третій рівень – рівень впровадження і адміністрування освітніх програм, щорічного моніторингу програм і потреб галузевого ринку праці: структурні підрозділи які здійснюють освітню діяльність (факультети, інститути), органи студентського самоврядування, галузеві ради роботодавців.

Другий рівень – рівень безпосередньої реалізації освітніх програм, поточного моніторингу: кафедри, гаранті програм, комітети програм, викладачі які забезпечують освітні компоненти та ініціативні групи здобувачів освіти за програмою, конкретні роботодавці.

Перший рівень – здобувачі освіти ЗВО та їх ініціативні групи.

Стратегічні напрями забезпечення якості освіти

- 1 • Інституційні зміни в системі внутрішнього забезпечення якості ЗВО відповідно до вимог ринку праці
- 2 • Зміна підходів у забезпеченні якості викладання і навчання, зворотній зв'язок про якість викладання від здобувачів освіти
- 3 • Актуалізація студентоцентрованого підходу, практична спрямованість змісту освіти та впровадження новітніх технологій навчання та викладання

Перший напрям. Інституційні зміни зумовлені необхідністю системного підходу у модернізації освітньої діяльності відповідно до вимог якості. Це вимагає чіткої управлінської структури. На порядку дня створення сучасної інституційної моделі системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти.

Другий напрям. У цьому контексті, на часі низка перетворень, що стосуються практичної організації навчання:

1. Застосуванням сервісу оцінювання змісту і якості викладання кожної дисципліни після її вивчення студентами.
2. Створення умов для вільного, а не формального вибору студентами дисциплін із навчального плану, що може бути досягнуто через повномасштабний перехід на електронну платформу Google Form.
3. Введення нових індикаторів рейтингу викладачів – тих, що вимірюють процес викладання та навчання тощо.

Третій стратегічний напрям. Практична спрямованість і орієнтація на вимоги роботодавців може бути реалізована через започаткування дуальної форми здобуття вищої освіти як засобу посилення практичної складової освітніх програм.

